

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 266. An Judex punire possit probabiliter tantùm nocentem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

hoc, quod putabat esse probabilius: in conscientia tamen teneretur satisfacere parti læsæ. De acceptione munerum dicentur plura à n. 1499.

§. XVI. In lite circa beneficia Ecclesiastica, quando est æqualitas rationum, tum maximè potest Judex facere compositionem, secundùm dicta à n. 556., aut etiam adhibere sortes, uti dictum est n. 558. Quòd si partes nec in compositionem nec in sortes consentire velint, & maneat rationum æqualitas, potest beneficium applicare, cui volet, quia ita habet consuetudo Ecclesiæ, cùm beneficium dividi non debeat.

§. XVII. Si Judex putet opinionem pro una parte esse moraliter certam, non potest suadere compositionem, quantumcumque magna appareat probabilitas pro parte altera, sed tenetur adjudicare partì habenti moralem certitudinem, quia compositum tantùm habet locum, quando jura sunt controversa & incerta, *Carden.* in 2. crisi diss. 3. n. 10.

An Judex possit punire operantem secundùm opinionem minus probabilem, vide *Carden.* in 1. crisi d. 15. c. 15. a. 4.

Q. 266. An iudex punire possit probabiliter 1496 tantum nocentem. R. Si quis sit accusatus & non sufficienter convictus, non potest affici pœnâ ordinariâ, *Leff. Sanch. Lugo* de just. d. 37. f. 12. Nec obstat, quòd Judex ex probabilibus indiciis judicare possit eum esse reum, nam ad sententiam publicam & externam requiruntur plura, uti recte *Lugo* d. 14. n. 30., cùm ex hac sequantur longè majora incommoda, & quoad hanc teneatur observare leges, quæ vetant damnari nisi plenè convictum. Putant tamen *Leff.* & *Lugo* n. 28. ad leviorem pœnam imponendam sufficere Judicii probabilitatem, v. g. urum testimoniū, sicuti ad torturam sufficit; sed in hoc est dispartias, nam tortura non infligitur per medium

Fœnæ,

pœnæ, sed adhibetur ut medium indagandæ veritatis: ideoque dicunt alii illum, qui probabiliter tantum probatus est reus, nullâ pœnâ affici posse, quia de nullo crimine convictus est, leges autem volunt eum præsumi innocentem, qui clarè non probatur nocens, cùm pro ejus innocentia sit certa possessio, quam non elidit probabilitas in oppositum: & hæc sententia videtur probabilior.

1497 Q. 267. Si duo sint Rei moris, an supremus Princeps possit ad recreationem spectatorum eis imperare duellum. R. Merito negant Maj. Comit. Az. Laym. Burgh. cent. 2. c. 13., quia abuteretur potestate suâ ad delectationem hominum. Nec obstat, quod licet possit utrumque morte plectere, ac hunc utrumque videatur statuere ministrum justitiæ respectu alterius, nam modus ille plectendi & administrandi justitiam est scandalosus. Posse tamen reos acceptare tale duellum, diximus l. 3. p. 1. n. 839.

1498 Q. 268. An Iudex teneatur restituere pretium, quod accepit pro ferenda sententia. R. Si accepit pro sententia justa, tenetur restituere secundum dicta l. 3. p. 2. à n. 293., quia hæc erat litiganti aliunde debita, ergo pro suo pretio nihil accepit alienum. Si accepit pro sententia injusta, de jure naturali non esse restituendum docent S. Tb. in 4. dist. 15. q. 2. a. 4. q. 2. Bann. 2. 2. q. 62. 2. 5. d. 3. Sanch. 1. 2. c. 38. n. 96. Sot. Nav. Corr. Valent. Mol. Tol. Less. Lugo d. 37. n. 127. aliquique plurimi cum Moya T. I. tr. 6. d. 4. q. 2. §. 1. & Vindice Tab. in collect. ad prop. 10., quia non tenebatur ad illam sententiam injustam, hæc autem actio est utilis litiganti, & injustus Iudex ratione illius subit magnum periculum, præsertima famæ, si de injustitia convincatur, subire autem pro altero tale periculum ad causandam ei utilitatem est pretio æstimabile, ergo. Nec de jure positivo restituend